

Bilag 3.

Oversættelse.

Ambassadør Otto Borchs stemmeforklaring i generalforsamlingen den 16. december 1967 vedrørende Sydvestafrika-spørgsmålet.

Danmark er medforslagsstiller til det i dokument A/L. 536 indeholdte resolutionsforslag. Den danske delegation vil naturligvis stemme for dette resolutionsforslag, og vi håber, det vil blive enstemmigt vedtaget.

Vi ser med den største bekymring på sagen om arrestationen af de 37 sydvestafrikanske nationalistledere og deres retsforfølgelse under den sydafrikanske terroristlov. Det er naturligvis i sig selv utåleligt, at mange regeringer forfølger personer, som blot lovligt tilstræber at opnå frihed for deres landsmænd og deres land. I det foreliggende tilfælde udgør den sydafrikanske regerings handling yderligere, som fastslået i resolutionsudkastet, et klart brud på Sydafrikas internationale status og på FN's resolution 2145 (XXI), hvorved det besluttedes at bringe Sydafrikas mandat over Sydvestafrika til ophør.

Vi kan fuldt ud tilslutte os den i resolutionsudkastets operative § 3 indeholdte opfordring til alle stater og internationale organisationer om at gøre deres indflydelse gældende over for den sydafrikanske regering i denne sag.

Danmark vil positivt overveje at støtte yderligere konstruktive forslag, som tager sigte på at hjælpe disse ulykkelige mennesker og på at opnå deres løsladelse.

Jeg skal nu omtale det i dokument A/L. 540 vedrørende Sydvestafrika indeholdte resolutionsforslag. Den danske delegation vil afholde sig fra at stemme på dette resolutionsforslag, og jeg skal kort forklare hvorfor.

Danmark har til stadighed fremhævet, at virkelige fremskridt i spørgsmålet om Sydvestafrika afhænger af støtte fra det overvældende flertal i FN og i særdeleshed fra de lande, som er sådan stillet, at de effektivt

kan gøre deres indflydelse gældende over for Sydafrika.

Jeg beklager at måtte sige, at situationen i dag, således som den er belyst i beretningen fra FN's råd for Sydvestafrika, bekræfter rigtigheden af denne vurdering. Den resolution, som blev vedtaget på den 21. samling, var af historisk betydning, og den brede støtte den fik, gjorde den til et nyttigt udgangspunkt for realistiske fremskridt henimod en løsning af Sydvestafrikaspørgsmålet. Imidlertid forlod vi dette udgangspunkt under den 5. ekstraordinære generalforsamling, forstået på den måde, at en del af medlemsstaterne pressede for en beslutning, som gik videre, end hvad der var acceptabelt for det store flertal, som havde vedtaget beslutningen på den 21. samling om at bringe Sydvestafrika ind under FN's direkte ansvar.

Den danske delegation forstår meget vel den utålmodighed, som Afrikas frie lande føler på deres mindre lykkelige sydvestafrikanske brødres vegne. Vi deler fuldt ud deres synspunkter og deres ønsker, men vi tror, at det er nødvendigt at forstå, at de fleste politiske processer foregår langsomt. Hvis vi derfor ønsker at fortsætte ad den vej, der fører til frihed for Sydvestafrika, må vi endnu engang fremhæve ønskeligheden af at tage den historiske resolution 2145 som det centrale punkt i vore overvejelser med henblik på at styrke FN's indflydelse på den sydafrikanske regering.

Lad mig til slut fremhæve, at vi, skønt Danmark ikke kunne stemme for resolution 2248 (S-V), er dybt skuffede over den fuldkomne mangel på fremskridt i Sydvestafrikaspørgsmålet, og uanset vor stemmeafgivning i forbindelse med resolutionen for-